

Κατόπιν τῶν γραφέντων εἰς τινὰ συναδελφόν, περί τῆς φιλοτίμου Διευθίνσεως τοῦ τροχιοδρόμου καὶ τῶν ἀπείρων κόπων οὓς καταβάλλει χάριν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ἐπιβατῶν, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ εἰς Φάληρον διὰ τοῦ τροχιοδρόμου. Μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας τὰς ὁποίας θὰ ἐφθόνηι καὶ ὁ Στάνλεϋ ἀνεκάλυφα τὸν κολοσσαῖον πολυθρόνητον σταθμὸν ἐκεῖ παρὰ τὰ Ἀνάκτορα συγκείμενον ἐξ ἐνὸς . . . τραπέζιου ἀπὸ ἐκεῖνα ἄτινα πωλοῦνται τὰς Κυριακὰς εἰς τὸ δημοπρατήριον.

Φροντίζων καὶ ἐγὼ διὰ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ τροχιοδρόμου συνιστῶ αὐτοῖς νὰ ὦσιν ἐφοδιασμένοι δι' ἰσχυροῦ φακοῦ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ σταθμοῦ.

Ἀναμένων τὴν ἀφίξιν τοῦ τροχιοδρόμου ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ μὴ ἔχων τί νὰ κάμω κατεγινόμην εἰς τὴν ἐρμηνηίαν τοῦ εἰσιτηρίου, ὑπερ ἡγόρευσα ἀντὶ 4(1) λεπτῶν :

• Τοπαρὸν διλτήριον ἔχει ἄξιαν ἀντὶ μου τακτικοῦ Εἰδιτηρίου, Διδεικαίωμα ἐπιβατικῆς ἐφ' ἀπασῶν τῶν τακτικῶν ἀμαξοστοιγιῶν τῆς Ἑταιρίας ἀνακέραια ἐνταῖς ἀμαξοστοιγίαις. Οὐδὲν δικάτωμα ὅμως διδιδεικνυμένων ἀμαξοστοιγιῶν.

Φαίνεται, ὅτι τὸ εἰσιτήριο αὐτὸ ἔκαμην ἐντύπωσιν καὶ εἰς τὸ μικρὸν Μιμῖκον, τὸν ὁποῖον ἀκούω νὰ λέγη πρὸς τὸν πατέρα του :

— Καλὲ μπαμπᾶ, εἶνε ἑλληνικὰ αὐτὰ ;

— Μάλιστα εἶνε γλῶσσα

ἑλληνικὴ πάγκαλος τοῦ Πολυβίου.

— Καὶ ποῦ εἶνε ὁ Πολύβιος, μπαμπᾶ ;

— Εἶνε ἀρχαῖος συγγραφεὺς καὶ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας.

Σ σ σ σ . . . π φ . . . σ σ . . . π φ . . . π φ . . .

Ὁ τροχιοδρόμος ἔρχεται καὶ τὰ πλήθη ἐτοιμάζονται πρὸς κατάληψιν τῶν θέσεων.

Οὐδέποτε στρατηγὸς εἶδεν ἐνθουσιωδέστερας ἐφοδούς ἐκείνων, τὰς ὁποίας εἶδον ἐγὼ εὐθὺς ὡς ἡ ἀτμομηχανὴ ἐσταμάτησεν. Ἀπὸ τὴν ἐφοδῶν τούτων ἦτά ἡ ἐξέρθρωσις μιᾶς χειρὸς, ἡ κατατροπὴ ἐνὸς πύλου, ὁ διζωλισμὸς μιᾶς redingote ἢ συμπέσεις μιᾶς ἐξογκωμένης γαστρὸς. ἥτις θὰ κατέληξεν ἀφροντῶς εἰς ἀποβολὴν καὶ . . . ἐγὼ δὲν ἠδυνήθηκα νὰ εὐρίω θέσιν ἕως θὰ ἔγραφεν ὁ κ. Μαυρογόνατος. Τοῦτο ὅμως δὲν με ἀπεθάρρυνεν, διότι μιμηθεὶς τὸ παράδειγμα πολλῶν ἄλλων, ἐκρεμάσθην

ἔκρεμάσθην

ἐπὶ τινος ζύλου δίκην σταφυλῆς. Μετὰ τινὰ ὄραν ἀκούω ἕνα σιδηροδρομικὸν ὑπάλληλον :

— Κύριοι, καταλάβετε τὰς θέσεις σας. Εἰς τοῦτο ἀπήντησεν ὁ σιδηροδρόμος. Σ . σ . σ . . π φ . . . π φ . . . π φ . . .

Οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι διὰ μουσικῆς συναυλίας :

— Τραμ . . . Τραμ . . . Πρρ . . . Πρρ . . . Τραμ . . . Πρρ . . .

Καὶ οἱ ἐπιβάται δι' ἰσχυρῶν φωνῶν, μηχανημῶν, ἀρῶν καὶ γογκυσμῶν.

Εἶνε ἡ 5 μ. μ. ὄρα.

Τέλος ἐκινήσαμεν διὰ νὰ . . . σταμασωμεν μετ' ὀλίγα βήματα. Ἐρωτῶ τὸ αἶτιον καὶ μοῦ λέγουσιν :

— Εἶνε στάσις.

Ἐν ἀρχῇ ἐνόμισα, ὅτι ὁ κ. Λεβίδης ὑπέκίνησε καμμίαν ἐξ ἐκείνων, αἵτινες τόσον στενωδῶς συνδέονται πρὸς τὸ παρὰ Βουλὴν μοναδικὸν δημοτικὸν ἔργον, ἀλλὰ κατόπιν ἐνόησα τὴν πλάνην μου.

Μετὰ μικρὰν ἀπόστασιν πάλιν . . . στάσις. Ὀλίγον πρὸς τὰ κάτω ἄλλη . . . στάσις. Εἰς τὰ σφαγεῖα ἄλλη στάσις καὶ ὁσμή τόσον εὐχάριστος, ὥστε ὅλοι ἐθεσαν εἰς ἐνέργειαν τὰ ρινόμακτρά των. Μετ' ὀλίγον ἄλλη στάσις . . . ἄλλη στάσις . . . ἄλλη στάσις . . .

Ἀκούω τὸν παρισταμένον μου :

— Μὰ τί διάβολο στάσεις εἶνε αὐταί ; Βεβαίως τὸν σιδηροδρομὸν αὐτὸν θὰ τὸν διευθύνῃ ἡ ἀντεπολίτευσις !

Δόξα τῷ Ὑψίστῳ, ἐφθύσαμεν.

Παρατηρῶ τὸ ὠρολόγιόν μου.

ὦ φρίκη ! Εἶνε ἡ ὄρα 6,45.

Ἐννοεῖται, ὅτι κατηυθύνθη δρομαίως εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Φαλήρου, ἵνα ἀναπαυθῶ ὀλίγον ἐκ τοῦ ταξιδίου μου καὶ ὅτι ἔσχον ἀκράδαντον ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπιστρέψω διὰ τοῦ αὐτοῦ τῆς συγκοινωνίας μέσου. Ἐξηπλωμένος δὲ ἐπὶ τινος καθίσματος ἐσκέφθην, ὅτι ἐὰν «ὁ χρόνος εἶνε χρῆμα» βεβαίως τὸ δαπανηρότερον πρᾶγμα εἶνε ἐν ταξεῖδι ἀπ' Αῠθῆνας εἰς Φάληρον διὰ τοῦ τροχιοδρόμου.

Τσοπαναῖος